

वहम् । विपाके मधुरञ्चापि रक्तपित्तविनाशनम् ।
हंससारसकौञ्चचक्रवाककुररकादम्बकारण्डवजीवजीवकवक-
बलाकापुण्डरीकप्रवशरीरीसुखनन्दीसुखमद्गुत्क्रोशकावा-
चमल्लिकाचशुक्लाक्षपष्करशायिकाकोनालकास्तुकुटिकामे-
घरावञ्चेतचरणप्रभृतयः श्लवाः सङ्घानुचारिणः । रक्त-
पित्तहराः शीताः स्निग्धा वृष्या मरुज्जितः ।
सृष्टमूलपुरीषाश्च मधुरा रसपाकयोः । शुक्लमधुरः
स्निग्धः स्वरवर्णबलप्रदः । वृंहणः शुक्लस्तेषां हंसो
मारुतनाशनः ।

शङ्खशङ्खनखशुक्तिशम्बूकभल्लूकप्रभृतयः क्रोशस्थाः । कूर्म-
कुम्भीरककर्कटककणककटकाशिशुमारप्रभृतयः पादिनः ।
शङ्खकूर्मादयः खादुरसपाका मरुद्भुदः । शीताः स्निग्धा
हिताः पित्ते वर्चस्थाः श्लेष्मवर्द्धनाः । कणककर्कटकस्तेषां
बल्यः कोष्णोऽनिलापहः । शुक्लः सन्धानकत् सृष्टविर्णु-
तोऽनिलपित्तहा । मत्स्यप्रास्तु द्विविधा नादेयाः सासु-
द्राश्च । तत्र नादेयाः रोहितपाठीनपाटलाराजीवव-
न्मिगोमत्स्यकण्णमत्स्यवागुञ्जारसुरलसहस्रदंष्ट्रप्रभृतयो ना-
देयाः । नादेया मधुरा मत्स्यप्रा गुरवोमारुतापहाः ।
रक्तपित्तकराशोष्णा वृष्याः स्निग्धाल्पवर्चसः । कषायालु-
रसस्तेषां शप्रशैवालभोजनः । रोहितो मारुतहरो ना-
त्यर्थं पित्तकोपनः । पाठीनः श्लेष्मलो वृष्यो निद्रालुः
पिशिताशनः । दूषयेदस्त्रपित्तन्तु कुष्ठरोगं करोत्यसौ ।
सुरली वृंहणो वृष्यः स्तन्यश्लेष्मकरस्तथा । सरस्तडा-
गसम्भूताः स्निग्धाः खादुरसाः सृताः । महाहृद्देषु
बलिनः स्वल्पेऽम्बखबलाः सृताः । तिमिङ्गिलालिश-
पाकमत्स्यनिरालकनन्दिवारलकमकारगर्गरकचन्द्रकमहामी-
नराजीवप्रभृतयः सासुद्राः । सासुद्रा गुरवः स्निग्धा
मधुरा नातिपित्तलाः । उष्णा वातहरा वृष्या वर्चस्थाः
श्लेष्मवर्द्धनाः । बलावहा विशेषेण मांसाशित्वात्
ससुद्रजाः । ससुद्रजभ्योनादेया वृंहणत्वादुगुणोत्तराः ।
तेषामप्यनिलप्लत्वाञ्चौष्ट्रकौष्यौ गुणोत्तरौ । स्निग्धत्वात्
खादुपाकत्वात् तयोर्वाप्या गुणोत्तराः । नादेया
गुरवो मध्ये यस्मात्पुच्छास्यचारिणः । सरस्तडाग-
जानान्तु विशेषेण शिरो लघु । अदूरगोचरा यस्मात्त-
स्मादुत्सोदपानजाः । किञ्चिन्मुक्ता शिरोदेशमत्यर्थं गुरवस्तु
ते । अधस्ताद्गुरवो ज्ञेया मत्स्याः सरसिजाः सृताः ।
उरोविचरणात्तेषां पूर्वमङ्गलघु सृतम् । इत्यानूपो महा-
भिसन्दिमांसवर्गो व्याख्यातः । “मनुष्यतत्स्थयोर्बुज्”

पा०मनुष्ये तत्स्थे हसितादौ वाच्ये तु बुज् । आनूपक इत्येवं
आनृत लि० अन्तं शीलमस्य क्ता० अण् । सततमित्यानु-
शीलनकर्त्तरि स्त्रियां ङीप् ।

आनृत्य न० अनृत्यस्य भावः कर्म वा ध्वज् । ऋणशून्यत्वे
ऋणशोधने । “वक्तव्यं सर्वदा सद्भिरप्रियञ्चापि यद्वितम् ।
आन्तग्यमेतत् स्नेहस्य सद्भिरिव कृतं पुरा” नरसिंहपु० ।
आनृत्यं सि पुंस्त्री० अन्तशंसस्थापत्यम् इज् । दयालोपत्ये
गहा० भवादौ क् । आन्तशंसीयः तद्भवादौ लि० ।

आनृत्यस्य न० अन्तशंसस्य भावः कर्म वा ध्वज् । अनि-
ष्टुरतायां शकारुख्ये “आरोद्गुं सुमहाप्राज्ञ आन्तशंस्या-
च्छुना विना” भा०आश्र० २४० । “आन्तशंस्यात् ब्राह्म-
णस्य भुञ्जते हीतरे जनाः” मनुः । श्वनुकम्पायाञ्च ।
“अहंशं तत्कुमारीणां आन्तशंसं हि केवलम्” उद्वा०त०
सृतिः । “आनुशंसस्य मनुकम्पा” रघु० । स्वार्थे ध्वज्
शकारुख्ययुक्ते लि० “एष धर्मपरो नित्यमान्तशंसश्च
पाण्डवः” भा०व०प०७१ अ० ।

आनेत लि० आ+नी-हृच् । आनयनकर्त्तरि स्त्रियां ङीप् ।

आनेय लि० आ+नी-कर्मणि यत् । देशदेशान्तरमाने-
तव्ये षटादौ वैश्वकुलात् विप्रतोभ्राद्वाद्वा आनेतं योग्ये
शदक्षिणाग्नौ पु० आनाथशब्दे विवर्तितः “आनेयो घटादि
वैश्वकुलादेरानेयोदक्षिणाग्निश्च” सि०कौ० ।

आ(अ)नैपुण्य न० अनिपुण्यस्य भावः अण् उत्तरपदवृद्धिः
पूर्वपदस्य वा । अपाटवे नैपुण्याभावे ध्वज् । पूर्ववत् वृद्धिः
आ(अ)नैपुण्यमप्यत्र ।

आ(अ)नैश्वर्य्य न० अनीश्वरस्य भावः ध्वज् । उत्तरपदवृद्धिः
पूर्वस्य पदस्य वा । शैश्वर्याभावे शैश्वर्य्यविरोधिनि सांख्या-
दिमतसिद्धे बुद्धेर्धर्मभेदे धर्माधर्मज्ञानान्ज्ञानवैराग्यावैराग्यै-
श्वर्यानिश्वर्य्यरूपा अष्टौ बुद्धेर्धर्मास्ते च भापरूपा एव तैरभा-
वानङ्गीकारात् तत्र ज्ञानभिन्नानां सप्तानां बन्धहेतवत्त्वं ज्ञान-
नेन मोक्ष इति तेषां सिद्धान्तः यथाह सांका०कौमुद्योः”
“रूपैः सप्तभिरेव तु ब्रह्मात्मात्मानमात्मना प्रकृतः । सैव च
पुरुषार्थं प्रति विमोचयत्येकरूपेण” तत्त्वज्ञानवर्जं ब-
्रह्माति धर्मादिभिः सप्तभिः रूपैरिति पुरुषार्थं प्रति
भोगापवर्गौ प्रति आत्मनात्मानमेकरूपेण तत्त्वज्ञानेन विवेक-
कख्यात्या विमोचयति पुनर्भोगापवर्गौ न करोतीत्यर्थः” ।

आन्त लि० अम+न्त नि०वा इडभावः उपधादीर्घः । पीडिते
इट्पक्षे अमितोऽप्यत्र । [नान्तरोधर्मः सत्वम्] सा०द०
आन्तर लि० अन्तर्मध्ये भवः अण् । आन्तन्तरे । “कश्च-